

ה ח ל ט ו ת
ה ו ע י ד ה

ה- X של

ה מ פ ל ג ה
ה ק ו מ ו נ י ס מ י ת
ה פ ל ש ת י נ א י ת

6. XI - 2. XII. 1946

א. המצב הבינלאומי לאחר המלחמה

1. הקדמה

במהלך המלחמה האנטיפאשיסטית וכי-
תוצאה מהנצחון ההיסטורי של ברית
העמים הגדולה על הפאשיזם חלו שינויים
יסודיים ביחסי הכוחות בין הדימוקרטיה
והריאקציה בעולם.

ברית המועצות יצאה מהמלחמה כאחת
המעצמות הגדולות הקובעות במדיניות
הבינלאומית, המשמשת מבצר עוז לכל
כוחות הקידמה בעולם הלוחמים לעקירת
שירי הפאשיזם, לשלום דימוקרטי ובר-
קיימא, לעצמאות הארצות הקולוניאליות
והתלויות ולשיתוף פעולה בין העמים.

בה בשעה שעל העולם הקפיטליסטי
מאיימת סכנה של משבר כלכלי וחוסר-
עבודה, בלתי-אפשרי הדבר בברה"מ,
הודות לביטול הקנין הפרטי על אמצעי
הייצור, ומובטחת תעסוקה מלאה והעלאה
מתמדת של רמת החיים של העמים
הסובייטיים.

בארצות מזרח ודרום מזרח אירופה
קמו משטרים דימוקרטיים עממיים, אשר

בהם מבוזעים שינויים יסודיים במבנה הסוציאלי — ריפורמה אגררית והלאמת התעשיות היסודיות — שהוציאו את הארצות הללו משיעבוד בעלי האחוות ומעגל הניצול של ההון המונופוליסטי.

הוגברה השאיפה לאחדות בקרב מעמד הפועלים, הנתקלת עדיין בהתנגדות חלק מנהיגים סוציאלי-דמוקרטיים המנסים להחיות שוב את האינטרנציונל השני. מאחר כי מנהיגים אלה עומדים הכוחות הרי-אקציוניים האנגלו-אמריקאיים. אולם למרות זאת הוגשם בארצות רבות באירופה שיתוף פעולה בין המפלגות הקומוניסטיות והסוציאליסטיות ובחלק מהארצות הוקמה אחדות פוליטית וארגונית של מעמד הפועלים. הוגברה המלחמה המדינית בעולם הקפיטליסטי (גל השביתות באמריקה). גדלה והולכת התנגדות המוני-העם למדיניות הריאקציונית של ממשלות אנגליה ואמריקה.

התחזקה הפדרציה העולמית של האגודות המקצועיות, המונה 70 מיליון פועלים. התעצמו וגדלו המפלגות הקומוניסטיות, אשר ברוב ארצות אירופה תור-פסות מקום בראש החיים המדיניים.

2. המאבק לשלום בר-קיימא

הריאקציה, אשר בראשה עומדים הטרואסטים והקרטלים המונופוליסטיים באמריקה ובאנגליה, אשר בזמן המלחמה חיבלו במאמצי העמים להשגת הנצחון המהיר (עיכוב החזית השנייה). החלו ממש למחרת הנצחון להגביר את מאמצייהם ולרכז את כוחותיהם במלחמה נגד השלום. היא מכינה את ה"מלחמה האטומית", והתבצרה בבסיסים אסטרטגיים בכל רחבי העולם נגד שלום העמים. המסע האנטי-סובייטי והאנטיקומוניסטי, יצירת אוריה של מלחמה — כל זה קשור במדיניות של הכנת מלחמה, המתבטאת כבר כיום במי-ליטריזציה והזדיינות מוגברת, בהתקפה על מעמד הפועלים, זכויותיו והישגיו ובי-שיעבוד יתר של העמים הקולוניאליים. הכוחות הפאשיסטיים בעולם נתמכים על ידי החוגים האימפריאליסטיים האנגלו-אמריקאיים (בגרמניה, יפאן, ספרד וכו'). המאבק בין הכוחות הלוחמים לשיתוף פעולה בין העמים ולשלום דימוקרטי (שב-ראשם ברית המועצות) לבין הכוחות השואפים להשתלטות עולמית והכנת מלחמה, הוא המכריע במדיניות העולמית.

הניגוד העיקרי בתוך העולם הקפיטליסטי
לאחר מלחמת העולם השניה הוא הניגוד
בין הכוחות המונופוליסטיים של אנגליה
וארצות הברית, שתי המעצמות האימפר-
יאליסטיות החזקות ביותר בעולם הרכו-
שני. האופייני לניגוד זה הם נסיונות
מתמידים לפתור את ניגודיהם על חשבון
הארצות והעמים האחרים (יון, המזרח
התיכון, סין וכו') ושיתוף פעולה ביניהן
נגד ענין השלום הצודק.

הערובה לשלום צודק ודימוקרטי היא:

א. בבידוד מציתי המלחמה ועקירת שרשי
הפאשיזם.

ב. בחיזוק ארגון האומות המאוחדות ומי-
לוי החלטות טהראן, קרים ופוטסדאם.

ג. באחדות מעמד הפועלים וכל הכוחות
שוחרי השלום.

ד. בשיחרור העמים הקולוניאליים מה-
שיעבוד האימפריאליסטי.

3. העולם הקולוניאלי

נצחון מלחמת העמים לדימוקרטיה ועצ-
מאות במלחמה האנטיפאשיסטית הגביר
את מלחמת השיחרור הלאומית בארצות
הקולוניאליות והתלויות (אינדונזיה, הודו,
סין, מצרים ויתר ארצות המזרח התיכון).

מלחמת השיחרור הלאומית בקולוניות
היא חלק ממלחמת כוחות הקידמה נגד
ההון המונופוליסטי, בעד שלום ודימו-
קרטיה אמיתית.

כתוצאה מחיזוק הקשר הכלכלי בין
חלקים גדולים של הבורגנות הלאומית
בקולוניות לבין המונופולים, חיזוק מעמד
הפועלים, החרפת המלחמה המעמדית,
שינוי יחסי הכוחות בעולם, מתקשרים
חוגים אלה יותר ויותר עם שלטון הדיכוי
הקולוניאלי.

הקו האופייני במלחמת השיחרור הקו-
לוניאלית לאחר המלחמה הוא התפקיד
העולה של מפלגות הפועלים והאכרים
בתנועה הלאומית.

האימפריאליזם מגביר את שיטות
ה"הפרד ומשול" (דוגמה מאלפת: שפיכת
הדמים בהודו ומדיניותו בפלשתינה).

אחד האמצעים לבלימת תנועת
השיחרור הקולוניאלית היא השיטה של
מתן עצמאות מדומה, כגון עבר-הירדן.
שיטה זו היא למעשה הגברת הבסיסים
האימפריאליסטיים בעזרת הכוחות השלי-
טים המקומיים בארצות אלו.

אחד הקוים האופייניים בארצות הקו-

לזניאליות לאחר המלחמה הוא חדירה מור-
גברת, כלכלית ופוליטית, של האימפריא-
ליזם האמריקאי והתקשרות חלק מה-
בדרגות המקומית עם אילי-ההון
האמריקאיים.

4. המזרח התיכון

המזרח התיכון מהווה איזור קולוניאלי
בדרגות שונות של תלות מהאימפריא-
ליזם. לאחר המלחמה הוגברה המלחמה
של ארצות המזרח התיכון לעצמאות ול-
משטר דימוקרטי. התפתחו תנועות הפר-
עלים והאגודות המקצועיות במצרים,
סוריה, לבנון, עיראק ופלשתינה. במיוחד
התעצמה התנועה הלאומית הדימוקרטית
במצרים. תנועות אלו הן הכוח האנטי-
אימפריאליסטי העקבי. הן גם הלוחמות
נגד תכסיסי ה"הפרד ומשול" של האימ-
פריאליזם.

השכבות הפיאודליות ובעלי ההון, הקר-
בעות כיום בארצות המזרח התיכון קשר-
רות ותומכות בחוגים האימפריאליסטיים
של אנגליה ואמריקה.

המזרח התיכון הפך לאחד המרכזים
העיקריים של התככים האימפריאליסטיים
מצד הריאקציה האנגלו-אמריקאית.

תכניות "סוריה הגדולה" וברית האר-
צות הערביות עם טורקיה והקמת בסיסים
צבאיים במזרח התיכון — הם ביטוי
לשאיפותיו של ההון המונופוליסטי הב-
ריטי להקים גוש מזרח תיכוני נגד ברית
המועצות. בקרב העמים הערביים קיימת
שאיפה טבעית לשיתוף כלכלי, תרבותי
ופוליטי. שאיפה זו מנוצלת על ידי מנהיגי
הליגה הערבית הקשורים עם האימפריא-
ליזם והמנסים לבלום את מלחמת העמים
הערביים לשחרור. המפלגה הקומוניסטית
לוחמת לשיתוף פעולה כלכלי ומדיני בין
פלשתינה ובין ארצות אחרות של המזרח
התיכון נגד האימפריאליזם. אך תנאי
לאפשרות אחדותן בעתיד של המדינות
במזרח התיכון היא עצמאותן.

ב. הבעיה הלאומית בפלשתינה

1. מהות הבעיה

הבעיה הלאומית היסודית של פלשתינה
היא בעית שחרור תושביה, הערבים וה-
יהודים, מעול האימפריאליזם.

ארצנו עומדת לפני התפקיד של מל-

חמה לשחרור לאומי. המושג „שחרור לאומי“ פירושו בתנאי ארצנו שחרור לאומי של התושבים היהודים והערבים כאחד. השחרור הלאומי של התושבים הערבים יבוא אך ורק עם השגת חירויות דימו-קרטיות ושלטון עצמאי לארץ. אותו הדין לגבי התושבים היהודים. אין עתיד לשוב היהודי בארץ בתנאים של משטר קולוניאלי. רק משטר של דימוקרטיה ועצמאות בארץ יבטיח לשוב היהודי התפתחות חפשית. שגשוג כלכלי ובטחון. גורל הישוב היהודי קשור בגורל המלחמה האנטי-אימפריאליסטית בארץ ובמלחמה הכללית בעולם, למען שלום ודימוקרטיה. למרות האנטגוניזם המטופח בין הערבים והיהודים, אין להם אינטרסים מנוגדים. האימפריאליזם מנסה ע"י דרגות שונות של ניצול ודיכוי להפריד בין העמים ולמנוע בעד מלחמתם המשותפת נגדו. „הפרד ומשול“ ממשיך להיות הנשק העיקרי של השלטון הקולוניאלי נגד תושבי הארץ.

המאורעות בחדשים האחרונים, החל מהעשרים ותשיעי ביוני, הם שלב חדש בדיכוי האימפריאליסטי בארץ. כשם של-

פני המלחמה המיליטריזציה של הארץ לא היתה מופנית בחשבון אחרון נגד האוכלוסיה הערבית בלבד, אלא נגד כל תושבי הארץ, כך המשטר הנוכחי מצד הממשלה מכוון בחשבון אחרון לגיבוש השלטון הבריטי על גבם וחייהם של כל התושבים בלי הבדל עם.

הפתרון לבעית פלשתינה אינו בהסכם אנגלו-ערבי או אנגלו-יהודי. הדרך לשחרור היא בהסכם יהודי-ערבי למען שחרור המולדת המשותפת לכל תושביה הערבים והיהודים.

2. יסודות

בארץ חיים שני קיבוצים לאומיים. כל תכנית לפתרון בעית הארץ צריכה לקחת בחשבון את העובדה הזאת ולהבטיח לשני העמים זכויות ואפשרויות שוות להתפתחות לאומית חפשית. הבעיה הלאומית בארץ היא מיוחדת במינה. פלשתינה היא ארץ — דו-לאומית, אולם אין הערבים והיהודים חיים בטריטוריות נפרדות; שתי האוכלוסיות שזורות על פי רוב אחת בשנייה. אי-אפשר להפריד בין הכלכלה היהודית והערבית, ובין אפשרויות ההתפתחות של שתיהן. אי-אפשרית היא התגוננות

כלכלית-פוליטית בלי אחדות מלחמה של
הערבים והיהודים נגד מדיניות המונופולים
הבריטיים.

הן מבחינה טריטוריאלית והן מבחינה
כלכלית אי-אפשר להפריד בין היהודים
והערבים. מזימות חלוקה עלולות להחניק
את ההתפתחות של שני העמים, להגביר
את האנטגוניזם הלאומי ולשעבד עוד יותר
את היהודים והערבים לאימפריאליזם.

בהתאם לעקרון הלניני של פתרון
השאלה הלאומית הקולוניאלית לוחמת ה-
מפלגה הקומוניסטית להגדרה העצמית
של פלשתינה, תוך הבטחת שוויון הזכו-
יות הלאומי לעמיה.

בדברנו על אופיה הערבי-יהודי של
הארץ אין אנו מתכוונים לחלוקה טרי-
טוריאלית בין שני העמים. אך במידה לא
פחותה מזו בלתי ממשית היא תכנית
הפרייטס. דבר זה גורר אחריו הכרעה
בלתי נמנעת של "הצד השלישי".
זה מונע מראש אחדות יהודית-ערבית
ומחלק את התושבים לא לפי האינטרסים
הממשיים שלהם, אלא על בסיס לאומני,
מה שמוכרח להביא לפירוד לאומי נוסף.
לא הפרייטס יבטיח את הזכויות

של הישוב היהודי בארץ ואת
אפשרויות ההתפתחותו הבלתי-מר-
פרעת. דבר זה יכול להיות מובטח כאשר
יהיו כוחות מתקדמים יהודים חזקים וכר-
חות מתקדמים ערביים חזקים.

האינטרסים של המוני העם הם הם
האינטרסים הלאומיים האמתיים של העם.
משטר דימוקרטי אין פירושו משטר,
בו ישלטו ג'מל חוסייני או בן-גוריון.
המשטר הדימוקרטי לא יוקם אלא תוך
מלחמה עם החוגים הפרו-אימפריאליסטיים
היהודים והערבים בד בבד עם המלחמה
נגד האימפריאליזם עצמו. אי-אפשר לה-
לחם בהצלחה נגד האימפריאליזם, מבלי
ללחום באותו זמן נגד משענותיו הסור-
ציאליות.

רק בפלשתינה דימוקרטית, עצמאית,
ערבית-יהודית, בה לא ישלטו האימפר-
יאליסטים ומשענותיהם, — יוכלו שני
עמי הארץ לפתח באופן חפשי את חייהם
הלאומיים, כלכלתם ותרבותם. בית לאומי
לישוב היהודי בארץ יהיה רק עם ביטול
השלטון הקולוניאלי, רק בברית עם כוחות
הקידמה בעם הערבי ובעולם, רק תוך
מלחמה אנטי-אימפריאליסטית.

3. תכנית להסכם יהודי-ערבי

כל הסכם יהודי-ערבי מוכרח להשען על יסוד העצמאות של הארץ לפי התכנית כדלקמן:

- א. ביטול המנדט הבריטי; הוצאת הצבא הבריטי; סיוע או"ם לעצמאות הארץ.
- ב. עצמאות הארץ, משטר דימוקרטי ושוויון זכויות אזרחי ולאומי מלא לשני העמים.

ג. המדינה שתקום אינה יכולה להיות ערבית אכסקלוזיבית או יהודית גרידא. היא מוכרחה להיות מדינה דימוקרטית ועצמאית, ערבית-יהודית, שתבטיח זכויות דימוקרטיות מלאות ושוות לכל תושבי הארץ, בלי הבדל גזע, עם, דת ומין. המפתח להשגת הסכם דימוקרטי זה הוא בהגברת הכוחות המתקדמים בקרב היהודים והערבים ואחדותם. כל החלשת הכוחות הריאקציוניים בקרב הערבים תעודד ותחזק את הכוחות הפרוגרסיביים בקרב היהודים. ולהפך חיזוקם של הכוחות הדימוקרטיים היהודיים, תחליש את השפעת המנהיגים הריאקציוניים בקרב הערבים.

ד. ערובה חוקית לחופש המצפון, הדתי-

בור, הארגון והדפוס, ביטול כל חוקי החרום.

ה. הסכם יהודי-ערבי בשאלת ההגירה כחלק מהסכם אנטי-אימפריאליסטי למל-חמה בעד שחרורה של הארץ.

ג. הכוחות הפוליטיים בארץ

1. ההתפתחות הפוליטית ביישוב בתקופה האחרונה עבר הישוב בית ספר קולוניאלי מובהק (ההתקפה על הישוב). הוא הרגיש על בשרו, כי אין הבדל בין הדיכוי האימפריאליסטי נגדו ובין הדיכוי האימפריאליסטי לגבי עמים קולוניאליים אחרים.

מדיניות ההנהגה הציונית

אך למרות כל אלה לא השתנתה במאומה המדיניות הפרו-אימפריאליסטית של ההנהגה הציונית. התכנית הרשמית של ההנהגה הציונית היא תכנית החלוקה. תכנית זו מבוססת על מדיניות הברית המסורתית עם האימפריאליזם (הסכמה לבסיסים צבאיים), דבר המכוון נגד האינטרסים של היהודים והערבים בארץ,

נגד האינטרסים של כל עמי המזרח התי-
כון ונגד ענין השלום.

העמדה הרשמית של הסוכנות (בהתאם
למדיניות האימפריאליזם הבריטי והאמ-
ריקאי) היא התנגדות להוציא את הארץ
מצבת הדיכוי הקולוניאלי ולהעביר את
בעיתה להכרעת ארגון האומות המאו-
חדות.

המדיניות ה"אקטיביסטית" של ההג-
הה הרשמית שהתימרה ללחום לשח-
רור לאומי, התגלתה בכל מערומיה כהש-
למה עם התכניות האימפריאליסטיות
(תכנית החלוקה, המו"מ להליכה לוועידת
לונדון, הצעת הבסיסים לאימפריאליזם
וכו').

ההנהגה הציונית מייצגת את האינ-
טרסים של הבורגנות היהודית הגדולה.
הקשר ההדוק הקיים בין ההון היהודי וה-
בריטי הוא היסוד לאידיאולוגיה ולמדינ-
יות של הברית עם האימפריאליזם.

קבוצות הטירור

רקע זה נוח גם להתפתחות הכוחות
הפאשיסטיים-הרביזיוניסטיים בישוב. אוי-
בים אלה של מעמד הפועלים, אשר הצ-
טינו בשבירת שביתות פועלים בארץ

ובקשריהם עם מוסוליני והפאשיזם הבינ-
לאומי בחוץ-לארץ — מגבירים בשנה
האחרונה את פעילותם.

קבוצות הטירור מנצלות את ההתמר-
מרות הצודקת של המוני הישוב נגד
השלטון הקולוניאלי ומתימרות ללחום
מלחמה אנטי-אימפריאליסטית. אך תכניתן
המדינית הריאקציונית להפוך את פלש-
תינה למדינה עברית ושיטות מלחמתן,
פעולותיהן האנטי-ערביות והאנטי-פועליות
והטירור הפנימי מוכיח על אופין האמתי.
הודות למדיניותם ושיטות מלחמתם, הו-
דות לפרובוקציות האנטי-ערביות (הרצי-
חות ביפו וכו') עוזרים הטירוריסטים
לחיוזוק השלטון האימפריאליסטי.

כפאשיסטים בכל העולם הם משתמ-
שים בדימגוגיה סוציאלית ואנטיאימפר-
יאליסטית, אך תכניתם המדינית משרתת
למעשה את הבורגנות היהודית הגדולה
ואת השלטון האימפריאליסטי.

צבור הפועלים חייב לעמוד על המש-
מר ובכוחות מאוחדים לנהל מלחמה פו-
ליטית תקיפה נגד האידיאולוגיה וה-
פרקטיקה של קבוצות הטירור הפא-
שיסטיות.

שיתוף פעולה עם האופוזיציות
המפלגה קוראת לשיתוף פעולה את
המפלגות האופוזיציוניות בהסתדרות —
„השומר הצעיר” ו„התנועה לאחדות
עבודה—פוע”צ”:

1. בשטח הפוליטי: על בסיס העברת
בעית הארץ לאו”מ, התנגדות לחלוקת
הארץ והמלחמה נגד ההסתה האנטי-
סובייטית.

2. בשטח המקצועי: בעד דימוקרטי-
זציה של ההסתדרות והאגודות המקצוע-
יות; נגד מדיניות של שלום-בית עם
המעבידים ובעד מדיניות מעמדית עק-
בית; נגד הטלת עול השירותים הסו-
ציאליים על הפועלים ולמלחמה בעד הס-
לתם על שכר הממשלה, העיריות וה-
בורגנות; בעד הורדת נטל המסים בהס-
תדרות; שיתוף יהודי-ערבי במלחמה
המקצועית, בין ההסתדרות והאגודות
המקצועיות הערביות.

בשטח המוניציפלי: בעד רשימה הס-
תדרותית אחידה בבחירות לעיריות נגד
שלטון הבורגנות הריאקציונית בעיריות.

2. ההתפתחות הפוליטית בתנועה הלאומית הערבית

לאחר תקופת תמרונים אימפריאליס-
טיים להקפאת החיים הפוליטיים הפנימיים
בעם הערבי הוקם בשנה האחרונה באורח
אנטי-דימוקרטי הועד הערבי העליון, בו
מיוצגות רק המפלגות המסורתיות וב-
ראשן „המפלגה הערבית הפלשתינאית”.
המשותף שבמדיניות המפלגות המסו-
רתיות הריאקציוניות היא תכניתם האנטי-
דימוקרטית, התנגדות לשוויון זכויות
לשני עמי הארץ והסכמה לתכניות ההת-
בססות האימפריאליסטיות.

הועד הערבי העליון לוחם נגד הכוחות
המתקדמים הערביים ונגד כל נסיון של
דימוקרטיזציה בחיים הפוליטיים.
ההנהגה הערבית הרשמית תומכת
בתכניות האנטיסובייטיות של חוגי האימ-
פריאליזם האנגלי והאמריקאי ומנהיגי
הליגה הערבית.

הכוחות המתקדמים

כתוצאה מן ההתפתחות הכלכלית וה-
סוציאלית בזמן המלחמה גדל מעמד הפו-
עלים הערבי והתפתחה התנועה המקצו-
עית הערבית. „קונגרס האגודות המק-
-

צוועיות הערביות", "הליגה לשחרור לאר-
 מי", "הליגה של הינטלקטואליים" ו"קונ-
 גרס הפלחים" מהווים את הכוח המתקדם
 ביותר בתנועה הלאומית הערבית. למרות
 כמה קוים בלתי-בהירים ובלתי-עקביים
 בפרוגרמה של חלק מהם, הם לוחמים
 נגד השעבוד הקולוניאלי ונגד המדיניות
 האנטידימוקרטית של הוועד הערבי העל-
 יון. הם לוחמים בעד עצמאות הארץ
 ותובעים להביא את בעיית הארץ להכרעת
 ארגון האומות המאוחדות. לו-
 חמים הם לשלטון דימוקרטי ומצדדים בשי-
 תוף-פעולה בין פועלים יהודים וערבים.
 במדיניות הבינלאומית יש להם אוריינטציה
 על כוחות השלום וברית המועצות. כוחות
 אלה מבטאים את האינטרסים האמתיים
 של התנועה הלאומית הערבית האנטי-
 אימפריאליסטית.

מתפקידם של הכוחות המתקדמים
 בתנועה הלאומית הערבית ללחום להקמת
 חזית אנטי-אימפריאליסטית דימוקרטית.
 אחדות מלאה בין הפועלים, הפלחים
 והאינטליגנציה חשובה ביותר למען גי-
 בוש החזית הלאומית הדימוקרטית. אחדות
 זאת תחושל תוך מלחמה באימפריאליזם

ובעושי-דברו בקרב העם הערבי. אי-
 אפשר ללחום בהצלחה באימפריאליזם
 מבלי ללחום באותו זמן נגד משענותיו
 הסוציאליות ומבלי לנתק את ההמונים
 מהשפעתן. הנהגה ריאקציונית של התנו-
 עה הלאומית הערבית היא לא רק בעוכרי
 האינטרסים הסוציאליים של ההמונים
 הערבים, אלא בולמת גם את המלחמה
 הלאומית האנטי-אימפריאליסטית. תנועת
 הפועלים הערבית צריכה להיות גורם
 עצמאי ואבנגרד של התנועה הלאומית
 הערבית. שיתוף הפעולה עם המפלגות
 האחרות צריך לקום תוך שמירת העצמאות
 הפוליטית של מפלגת מעמד הפועלים
 ותוך הבלטת הדרישות הסוציאליות, שעל
 בסיסן אפשר לגייס את המוני העם מסביב
 לאבנגרד. הדברים המציינים את מפלגת
 מעמד הפועלים בתנועה הלאומית הערבית
 הן: מלחמתה להגנת האינטרסים המי-
 חדים של הפועלים והפלחים הערבים;
 עמדתה העקבית במלחמה לעצמאותה של
 הארץ ולדימוקרטיזציה שלה; קשירת
 המלחמה של העם הערבי לחופש עם
 המלחמה הכללית של כוחות הקידמה לש-
 לום ולדימוקרטיה; תכנית דימוקרטית

לגבי הישוב היהודי, ההכרה בצורך החיוני של אחדות יהודית-ערבית אנטי-אימפריאליסטית לשם הצלחת מלחמת-השחרור הלאומית.

*

מאמצי החוגים האימפריאליסטיים וסור-כניהם להביא לידי התנגשות-דמים בין היהודים והערבים לא הצליחו. כתוצאה מהגברת הכוחות הדימוקרטיים בין היהודים והערבים וההבנה המעמיקה והולכת בין המוני שני העמים בדבר הסכנה החמורה שבנסיגנות הפחת מלחמה הדדית ביניהם.

ד. בעיות העם היהודי

1. המאבק לקימום החיים היהודיים

המאבק בזירה הבינלאומית ובכל ארץ וארץ במשך השנה האחרונה בין הכוחות הדימוקרטיים וכוחות הריאקציה משתקף במידה מכרעת במצבו של העם היהודי בכל אתר ואתר. גורלו של העם היהודי קשור בגורל הדימוקרטיה.

הקיבוץ היהודי החשוב ביותר היא

20

היהדות הסובייטית.

יהודי ברית המועצות מקימים את חייהם על חורבות הפאשיזם בברית-אחים עם כל העמים הסובייטיים ובעזרת הממשלה הסובייטית. היהדות הסובייטית היא היהדות החפשית ביותר בעולם ובעלת ההרכב הסוציאלי הבריא ביותר. המשטר הסובייטי מעניק ליהודים את מלוא האפשרויות להתפתחות לאומית ולפיתוח ממלכתי לכתיות יהודית עצמית בבירוביג'אן.

נצחון הכוחות הדימוקרטיים בשורת ארצות באירופה לאחר המלחמה הביא לביטול ההפליית הגזעיות והלאומיות. בארצות כגון יוגוסלביה, בולגריה, צ'כוסלובקיה, רומניה וכו' נהנים היהודים משוויון זכויות מלא ויחד עם כל הכוחות הדימוקרטיים מבני העמים שוחרי החופש, לוחמים לביסוס המשטרים החדשים ול-קימום חייהם הם.

מתפקידם של כל היהודים בארצות שלא סבלו מההשמדה הנאצית להושיט כל עזרה אפשרית לקימום חיי יהודי אירופה.

אך עדיין לא נעקרו היסודות הפאשיסטיים והאנטישמיים בכל הארצות. הם

21

התבצרו באופן מיוחד בפולין. צבא אנדרס
קיים על חשבון האוצר הבריטי. מיליונים
דולרים ולירות וכמויות עצומות של
נשק נשלחים בצנורות אנגלו-סכסיים
למחתרת הפאשיסטית בפולין.

את עתידו של העם היהודי אפשר
להבטיח רק ע"י השמדת
שרידי הפאשיזם והריאקציה. בצרפת,
בבלגיה, בארצות הבלקן ובכל רחבי אי-
רופה צועדים ההמונים היהודיים בשורות
הכוחות הדימוקרטיים. הם רואים בנצחון
הדימוקרטיה את נצחונם הלאומי, את
הבטחת עתידם. מהפאשיזם ומהאנטישמ-
יות אין לברוח. הכרחי להשמידם.

2. בעית יהודי המחתנות

בעיה מיוחדת היא בעית המחתנות. בה
בשעה שבאיזור הסובייטי של גרמניה
עוברים היהודים לחיים נורמליים ופרודו-
קטיביים, מפקירה הממשלה האנגלית וה-
אמריקאית, מתוך חשבונות פוליטיים, את
הפליטים במחתנות.

חוגים יהודיים מסויימים, ובראש ורא-
שונה בתוך ההנהגה הציונית, מסייעים
למדיניות זאת של הפקרת הפליטים היהו-
דים במחתנות על ידי כך שענין הפליטים

הפך אצלם כלי שרת למימוש תכניותיהם
הפוליטיות. הם משתדלים לסכל כל אפ-
שרות של חיסול המחתנות, של מעבר
הפליטים לחיים נורמליים ופרודוקטיביים
באירופה, ואף מתנגדים להגירת יהודי
המחתנות, אם זו אינה מכוונת לפלשתיה.
התוצאה של מדיניות זו היא, שלא הופ-
על כל כוחו המאוחד של העם היהודי
למען חיסול המחתנות והצלת הפליטים
מחיי ניוון פיסי ורוחני. עתה, עם התקרב
החורף השני במחתנות, מן ההכרח שכל
הקיבוצים היהודים יעלו את הדרישה
הנמרצת: יפורקו המחתנות! יש
לתת את כל האפשרויות לנציגי הממ-
שלות הדימוקרטיות ולנציגי הקיבוצים
היהודים באירופה לבוא במגע עם יהודי
המחתנות בגרמניה, אוסטריה ואיטליה, כדי
לאפשר ליהודים הרוצים בכך לחזור
לארצות מוצאם, בעלות המשטרים הדימו-
קרטיים.

יש לאפשר את ההגירה של שאר
יהודי המחתנות לאמריקה, אנגליה, פלש-
תינה וארצות אחרות על ידי הסדר בינ-
לאומי בשאלה זו על ידי א"ם, ובהתחשב
עם רצונם החפשי.

(4) עזרה לקימום חייהם של יהודי אירופה.

(5) פירוק המחנות בגרמניה, אוסטריה ואיטליה והסדר בינלאומי של בעית ההגירה.

(6) שיתוף-פעולה תרבותי.

(7) גיוס עזרה בינלאומית נגד ההתקפות של האימפריאליזם הבריטי על הישוב היהודי בפלשתינה.

האינטרס הלאומי של העם היהודי —
אשר שליש מבניו הושמדו במלחמה —
דורש ממנו לעמוד במלוכד במחנה השלום —
מחנה הדימוקרטיה — נגד מציתי המלחמה, הזורעים את רעל הפאשיזם והאנטישמיות ומאיימים בסכנות חדשות על העם היהודי.

מלחמתו של העם היהודי אינה מבור דדת. נמשכת מלחמתו של העם היהודי ושל כל העמים שוחרי החופש להשלמת הנצחון על הפאשיזם. מלחמה זאת קשורה כיום עם מלחמה לשלום בריקיימא ולביסוס הדימוקרטיה בכל ארץ וארץ.

אפשרי הוא הסכם יהודי-ערבי בענין השתתפותה של פלשתינה בפתרון הבינלאומי של בעית הפליטים היהודים, אם לא תהיה קשורה בעיה זו בתכניות המדיניות האנטי-דימוקרטיות של נציגי הסוכנות היהודית ועזרתם לאימפריאליזם. 3. תכנית לאחדות דימוקרטית של העם היהודי

פתרון הבעיה היהודית אינו בהגירה, אלא בנצחון הכוחות הדימוקרטיים, בעקירת שרשי הפאשיזם והאנטישמיות עד היסוד. הפתרון המלא של השאלה היהודית יבוא רק עם נצחון הסוציאליזם. יש ללחום נגד האלמנטים הבלתי-אחראיים הזורעים בהלה ופניקה בין יהודי אירופה והמפקירים אותם לחיי נדודים וניווון. הכרחי לרכז את מלחמתו של העם היהודי מסביב לדרישות הבאות:

- (1) הפסקת העידוד, הניתן לרוצחי היהודים באירופה, ובמיוחד הפסקת העזרה לכונופיות אנדרס בפולין.
- (2) העמדת האנטישמיות בכל הארצות מחוץ לחוק והוקעתה כפשע פלילי.
- (3) הענשת כל פושעי המלחמה בכל חומר הדין.

ערבית הדוקה, בקשר עם כל כוחות
הקידמה במזרח התיכון ובעולם נילחם:
(1) לביטול המנדט הבריטי, להוצאת כל
כוחות הצבא הבריטי, לסיוע ארגון האומות
המאוחדות לעצמאות הארץ. ביטול השל-
טון האימפריאליסטי יחסל את המקור
העיקרי לחוסר בטחון ולאנטגוניזם היהודי-
ערבי.

(2) לכינון פלשתינה כמדינה דימוקרטית
ועצמאית, ערבית-יהודית.

(3) להקמת מוסדות דימוקרטיים ארציים,
מחוקקים ומוציאים לפועל, שחוקתם
תבטא את האופי הדו-לאומי של הארץ
ושהיו מבוססים על העקרונות הבלתי-מעורער
של שוויון-זכויות אזרחי ולאומי. עקרון
נות אלה צריכים להבטיח אי-השתלטות
עם על משנהו ולמנוע כל אפשרות של
הפליה לאומית. בכל קושי שיתעורר
בתקופה הראשונה — המוסד היחיד
המוסמך לטפל בו הוא ארגון האומות
המאוחדות. שוויון הזכויות האזרחי וה-
לאומי יובטח ע"י חיזוקם ואחדותם של
הכוחות הדימוקרטיים היהודיים והערביים;
ועל ידי חוקתה הדימוקרטית של הארץ.
(4) לשלטון עצמי רחב לאזורים, בהם

הרוב המכריע של האוכלוסיה הם יהודים
— במסגרת המדינה הפלשתינאית הדימו-
קרטית והעצמאית; זכות מלאה לישוב
היהודי לפתח באופן חפשי את חייו
הלאומיים.

(5) להסכם דימוקרטי יהודי-ערבי למל-
חמה משותפת לשחרורה של הארץ, להקמת
משטר דימוקרטי ועצמאי; הסכם דימו-
קרטי יהודי-ערבי בשאלת ההגירה; הש-
תתפותה של פלשתינה במסגרת הסדר
בינלאומי לפתרון בעית העקורים היהודים.
הסכם זה יתכן כחלק מהסכם יהודי-ערבי
למלחמה אנטי-אימפריאליסטית משותפת.
(6) לביטול מידי של חוקי החירום
המפקירים כל תושב בארץ לשרירות-
לבו של כל שוטר וחייל בריטי, הרשאי
לאסור כל אדם ללא משפט וללא
האשמה. שחרור המוני העצורים ממחנות-
ההסגר; תשלום פיצויים בעד הנזק שנגרם
לרכוש פרטי וצבורי בזמן פעולות
הצבא הבריטי. העמדתם למשפט וה-
עונשתם של כל אלה האחריים לרצח ושוד
של תושבים שלווים.

(7) להבטחת הזכויות הדימוקרטיות של
התושבים; הבטחה חוקית ומעשית של

זכות „האביאס קורפוס“, של חופש המצ-
פון, הדבור והדפוס, העתונות והארגון;
ביטול הצנזורה על העתונות, הדואר וה-
טלפון.

(8) לדימוקרטיזציה של העיריות וה-
מועצות המקומיות; ביטול הוויטו של
מושלי המחוזות והנציב העליון על תקציב
הרשויות המקומיות; ביטול הצנז הכספי
וצנז הרכוש בבחירות לרשויות המקומיות;
ביטול שיטת המינויים של ראשי עיריות
ומועצות; הבטחת זכות הבחירה לנשים;
הכללת השכונות עלייד הערים והמושבות
לאיזור השיפור והבחירות שלהן; הרחבת
סמכויותיהן של העיריות.

ובתוך העיריות: בעד שיטת מסים
פרוגרסיביים, בעד דאגה מיוחדת לשכר
נות העוני ודלת-העם, לשיפור התנאים
הסניטריים, לשירותי בריאות ולבתי-ספר;
לשיכון ועבודה לחיילים משוחררים.

(9) להבטחת פיתוח כלכלי הפשי של
הארץ. עידוד פיתוח התעשייה על ידי
הבטחת חומר גלמי, מכונות חדישות,
העלת רמת החיים של הפועלים, ומעל
לכל, ע"י שיתוף הפעולה הכלכלי של
היהודים והערבים נגד אויבם המשותף:

המונופולים הבריטיים; מלחמה נגד מדי-
ניות היבוא והיצוא, המכס והתקציב של
הממשלה, שהיא באינטרסים של הטרנס-
טים הזרים ונגד האינטרסים של המוני
הצרכנים והתעשייה בארץ; מלחמה נגד
החרם הכלכלי ההדדי בין היהודים וה-
ערבים ובעד שיתוף פעולה כלכלי ביניהם
ובין פלשתינה והארצות השכנות. ניצול
אוצרות הארץ לטובת תושביה ולא לטובת
קונצסיונרים זרים; מלחמה נמרצת להר-
דת מחירי המצרכים החיוניים; ביטול
שיטת מסי העקיפין, הפיכת המסים הישי-
רים לפרוגרסיביים; שינוי יסודי בתקציב
המדינה, ע"י ביטול ההוצאה הפושעת של
30% מהתקציב הרגיל לצרכי דיכוי (מש-
טרה ובתי-סוהר); הטלת מסים גבוהים
על חברות ההון המונופוליסטי; הגדלת
המסים על רכוש קרקעי גדול והקטנתם
עד למינוימום לאכרים הזעירים ולאריסים;
ביטול מס ההכנסה על מרויחי 25—50
לירות לחודש; בעד הטלת עול השרותים
הסוציאליים ושירותי הבריאות והחינוך
על הממשלה והעיריות; בעד חוק של
לימוד חובה וחנם עד גיל 14.

(10) להבטחת עבודה לכל דורש ע"י

הממשלה והעיריות, ע"י תכנית פיתוח כלכלית, ע"י עבודות צבוריות קונסטרוקטיביות (הקמת בתי-ספר ובתי-חולים, סלילת כבישים, בתי-מגורים לחיילים משוחררים וכו'); דאגה מיוחדת להבטחת עבודה לחיילים משוחררים; סיוע למחור סריה-עבודה; נגד מדיניות "כיבוש העבור דה" של ההנהגה הציונית בפרדסים, בעבודות הממשלה, בחברות הבינלאומיות ובעיריות; בעד זכות שווה לעבודה לכל פועל; בעד שכר שווה בעד עבודה שווה בלי הבדל עם, גיל ומין; בעד השוואת השכר של הפועל הערבי לזה של היהודי; בעד תחוקת עבודה מתקדמת להגנת הפועל; בעד תחוקת הגנה לנוער העובד ולאשה העובדת; בעד תחוקת סוציאלית מתקדמת.

(11) לביצוע ריפורמה אגררית ולשיפור מידי של מצב האכרים הזעירים וה-אריסים; חלוקת אדמות הממשלה למחור סרי-קרקע כהתחלה לריפורמה אגררית; מורטוריום של חובות האכר העני והאריס; מתן אשראי ממשלתי זול למשק הפלח; אספקת מכונות חקלאיות וזרעים, והקמת רשת השקאה; נגד נישול פלחים ואריסים

מהקרקע; חוק להגנת הפלח הזעיר וה-אריס מנישול ע"י בעלי האחוזות וחברות קרקעיות ומהניצול המחפיר ע"י נושכי-הנשך; תחוקה אגררית מתקדמת, אשר תגן על האריס והאכר הזעיר.

(12) להקלת נטל המסים על בעלי-המלאכה; אספקת אשרי זול, חמרי-גלם זולים ומכשירי-עבודה; עידוד הקואופרציה; הקטנת המסים על החנוונים הקטנים; הגנה עליהם מניצול הסיטונאים.

(13) להגנה על האינטרסים של האינ-טליגנציה העובדת והפקידות הנמוכה; בעד העלאת שכר עבודתם ושיפור תנאי העבודה הסוציאליים.

*

לשם הצלחת מלחמתם של תושבי הארץ הערבים והיהודים למימוש תכנית זו, שהיא באינטרסים החיוניים שלהם, הכי רחי להדגיש 3 עיקרים:

(א) הצורך החיוני במלחמה לדימוקרטי-זציה של הארץ ולעצמאות, ז. א. במלחמה אנטי-אימפריאליסטית עקבית.

(ב) הצורך החיוני בשיתוף-פעולה של היהודים והערבים במלחמה זו, ובמיוחד

של הפועלים והכוחות המתקדמים היהודים והערבים.

ג) קשירת מלחמת השחרור של תושבי הארץ עם המלחמה הכללית של הכוחות הדימוקרטיים בעולם לשלום ולחופש על ידי פנייה לארגון האומות המאוחדות, בכדי לגייס את תמיכתה של ברית המועצות ושל המדינות הדימוקרטיות, למאבק האנטי־אימפריאליסטי של תושבי הארץ. תכנית הפעולה של המפלגה הקומוניסטית היא תכנית דימוקרטית לשחרור לאומי של ההמונים היהודים והערבים בארץ. הגיע הזמן למלחמת־תנופה של הכוחות הדימוקרטיים היהודים והערבים. הקץ למדיניות ה"הפרד ומשול"! הקץ למדיניות הברית עם האימפריאליזם!